

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 6. oktober 2020 — M P A mod LC D N M T

(Sag C-501/20)

(2020/C 423/46)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M P A

Sagsøgt: LC D N M T

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvordan skal begrebet »sædvanligt opholdssted« i artikel 3 i forordning nr. 2201/2003⁽¹⁾ og »sædvanlig bopæl« i artikel 3 i forordning nr. 4/2009 fortolkes med hensyn til personer, der er statsborgere i en medlemsstat og opholder sig i et tredjeland på grund af de opgaver, som de varetager i egenskab af kontraktansatte i Den Europæiske Union, og som i det pågældende tredjeland er anerkendt som diplomatiske repræsentanter for Den Europæiske Union, når deres ophold i det pågældende land er forbundet med udøvelsen af de opgaver, som de varetager for Unionen?
- 2) Hvis fastlæggelsen af ægtefællernes sædvanlige opholdssted eller sædvanlige bopæl med henblik på artikel 3 i forordning nr. 2201/2003 og artikel 3 i forordning nr. 4/2009⁽²⁾ afhænger af deres status som kontraktansatte i Den Europæiske Union i et tredjeland, hvordan påvirker dette opholdssted da fastlæggelsen af børnenes sædvanlige opholdssted i henhold til artikel 8 i forordning nr. 2201/2003?
- 3) Såfremt det fastslås, at børnene ikke har deres sædvanlige opholdssted i tredjelandet, er det da muligt at tage hensyn til tilknytningen til moderens statsborgerskab, hendes ophold i Spanien inden ægteskabets indgåelse, børnenes spanske statsborgerskab og den omstændighed, at de blev født i Spanien, med henblik på fastlæggelsen af det sædvanlige opholdssted i henhold til artikel 8 i forordning nr. 2201/2003?
- 4) Såfremt det fastslås, at forældrenes og børnenes sædvanlige opholdssted ikke befinder sig i en medlemsstat, er den omstændighed, at sagsøgte er statsborger i en medlemsstat — henset til at der i henhold til forordning nr. 2201/2003 ikke findes en anden medlemsstat, der har kompetence til at træffe afgørelse for så vidt angår påstandene — da til hinder for, at bestemmelserne om anden kompetence i artikel 7 og 14 i forordning nr. 2201/2003 anvendes?
- 5) Såfremt det fastslås, at forældrenes og børnenes sædvanlige opholdssted ikke befinder sig i en medlemsstat med henblik på fastsættelsen af underholdsbidraget til børnene, hvordan skal forum necessitatis i artikel 7 i forordning nr. 4/2009 da fortolkes? Nærmere bestemt: hvilke forudsætninger er nødvendige for at fastslå, at en sag ikke med rimelighed kan anlægges eller føres eller viser sig umulig at føre i et tredjeland, som tvisten er nært knyttet til (Togo i dette tilfælde)? Er det nødvendigt, at en part godtgør, at den pågældende har anlagt eller har forsøgt at anlægge sagen i den pågældende stat med et negativt resultat? Og udgør den omstændighed, at en af parterne har statsborgerskab i den pågældende medlemsstat, en tilstrækkelig tilknytning?
- 6) Er en situation, hvor anvendelsen af bestemmelserne i forordningerne bevirker, at ingen medlemsstat har kompetence, i en sag som denne, hvor ægtefællerne har stærk tilknytning til medlemsstater (statsborgerskab, tidligere ophold), i strid med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT 2003, L 338, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18.12.2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (EUT 2009, L 7, s. 1).